

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie
PERSCOMMUNIQUÉ nr. 120/20
Luxemburg, 1 oktober 2020

Arrest in zaak C-485/18
Groupe Lactalis/Premier ministre e.a.

De Unieregeling die de verplichte vermelding van het land van oorsprong of de plaats van herkomst van levensmiddelen en met name van melk harmoniseert, verhindert niet dat de lidstaten bepaalde aanvullende vermeldingen van oorsprong of herkomst kunnen voorschrijven

Daarbij geldt echter onder meer als voorwaarde dat er een objectief bewezen verband bestaat tussen de oorsprong of de herkomst van een levensmiddel en bepaalde kwaliteiten daarvan

De vennootschap Groupe Lactalis heeft de eerste minister, de minister van Justitie, de minister van Landbouw en Voedselvoorziening en de minister van Economische Zaken en Financiën (Frankrijk) voor de Conseil d'État (Frankrijk) gedaagd. Zij vordert de nietigverklaring van een decreet dat onder meer bepaalt dat op melkverpakkingen en voorverpakte levensmiddelen waarin melk als ingrediënt is gebruikt moet worden vermeld of de melk afkomstig is uit Frankrijk, uit Europa of van buiten Europa. Groupe Lactalis stelt met name dat dit decreet in strijd is met de verordening over de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten¹.

De Conseil d'État heeft het Hof van Justitie een aantal vragen gesteld over de uitlegging van deze verordening.

In de eerste plaats vraagt de verwijzende rechter in wezen of deze verordening de lidstaten toestaat om aanvullende vermeldingen voor te schrijven aangaande de oorsprong of herkomst van melk als zodanig en van melk die als ingrediënt wordt gebruikt.

In dit verband merkt het Hof op dat **de verordening nr. 1169/2011 voorziet in een geharmoniseerde regeling die voorschrijft dat het land van oorsprong of de plaats van herkomst van levensmiddelen met uitzondering van bepaalde categorieën vlees – en dus met name van melk en melk die als ingrediënt wordt gebruikt – moet worden vermeld indien het weglaten van die vermelding de consument zou kunnen misleiden.**

Het Hof merkt evenwel op dat **deze harmonisatie niet belet dat de lidstaten maatregelen kunnen nemen die voorzien in aanvullende verplichte vermeldingen van oorsprong of herkomst**, indien deze voldoen aan de voorwaarden van de verordening: ten eerste moeten dergelijke vermeldingen gerechtvaardigd zijn op een of meer gronden die verband houden met de bescherming van de volksgezondheid, de bescherming van de consument, de preventie van fraude, de bescherming van industriële en commerciële eigendomsrechten en aanduidingen van herkomst en oorsprong, en de preventie van oneerlijke concurrentie, en ten tweede kunnen die maatregelen alleen worden vastgesteld indien er een bewezen verband bestaat tussen bepaalde kwaliteiten van de betrokken levensmiddelen en de oorsprong of herkomst daarvan, en de lidstaten het bewijs leveren dat de meeste consumenten significante waarde hechten aan de verstrekking van deze informatie.

¹ Verordening (EU) nr. 1169/2011 van het Parlement en de Raad, van 25 oktober 2011, betreffende de verstrekking van voedselinformatie aan consumenten, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1924/2006 en (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 87/250/EEG van de Commissie, richtlijn 90/496/EEG van de Raad, richtlijn 1999/10/EG van de Commissie, richtlijn 2000/13/EG van het Europees Parlement en de Raad, richtlijnen 2002/67/EG en 2008/5/EG van de Commissie en verordening (EG) nr. 608/2004 van de Commissie (PB 2011, L 304, blz. 18, met rectificatie in PB 2012, L 247, blz. 17).

In de tweede plaats stelt het Hof dat deze vereisten achtereenvolgens moeten worden onderzocht. Eerst moet dus worden nagegaan of er een bewezen verband bestaat tussen bepaalde kwaliteiten van het betrokken levensmiddel en de oorsprong of herkomst daarvan. Pas daarna, indien een dergelijk verband wordt vastgesteld, moet ook worden bepaald of de meeste consumenten significante waarde hechten aan de verstrekking van deze informatie. Bijgevolg kan de vraag of er een bewezen verband bestaat niet worden beantwoord op basis van elementen die subjectief zijn en betrekking hebben op het belang van het verband dat de meeste consumenten kunnen leggen tussen bepaalde kwaliteiten van het betrokken levensmiddel en de oorsprong of herkomst ervan.

In de derde en laatste plaats merkt het Hof op dat het begrip „kwaliteiten” van levensmiddelen uitsluitend slaat op de kwaliteiten die verband houden met de oorsprong of de herkomst van een bepaald levensmiddel en die dit dus onderscheiden van levensmiddelen met een andere oorsprong of herkomst. Dat is niet het geval voor het vermogen van een levensmiddel zoals melk om het vervoer en de risico's van bederf tijdens een transport te kunnen weerstaan. Daarmee kan dus geen rekening worden gehouden om te beoordelen of er eventueel sprake is van een „bewezen verband tussen bepaalde kwaliteiten van het levensmiddel en de oorsprong of herkomst daarvan”, en bijgevolg kan er evenmin een verplichte vermelding van de oorsprong of herkomst van dat levensmiddel op worden gebaseerd.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170